

Omgekeerde emancipatie

Kleding heeft een symboolfunctie. Als ik een niqaab zie, geen respons van zoiets als “het is alleen maar 40 cm extra stof op iemand”, zoals geclaimd wordt door S.Lakbiach in het NRC. De niqaab is een package deal: bedekking van gezicht en rondingen, religieuze uiting van devotie en zelfdiscipline, iemand wil een goed Moslimvrouw zijn en - als ik de Koran goed begrijp – toont aan in Allah de Verhevene te geloven, die te vrezen en te gehoorzamen. Het is een kledingvoorschrift waarmee de vrouw laat zien dat ze menstrueert, loyaal is aan de principes van de vader, de man en de geloofsgemeenschap. Een geloofsoutfit. Het beoogt lustgevoelens in mannen te voorkomen en daarmee zou het een respectvolle behandeling van mannen creëren. Een niqaabdame zou zich bedekt makkelijker buitenshuis bewegen. Immers gesluisde vrouwen behoren alleen hun eigen man toe. Met de sluier wordt het bezit van de man en dus zijn eer door de bescherming tegen onbescheiden blikken veilig gesteld. Schrijfster claimt zich vrij te voelen en baas over haar eigen lijf te zijn mét de niqaab. De Oosterse Dame claimt hier het Westerse principe van de godsdienstvrijheid te willen en te moeten uiten op haar eigen wijze.

En dan loopt het in mijn Westerse, atheïstische – en zoals men wil ook – feministische brein vast. Ooit was die kleding pragmatisch bedoeld als bescherming tegen vliegen? Die functie is inmiddels zwaar verdwenen in de Nederlandse koude. Hoe kan je trots voor onderdrukking kiezend jezelf geëmancipeerd noemen? Hoezo bezit van de man? Vind het meer emancipatie *‘die de klok heeft horen luiden, maar niet weet waar de klepel hangt’*. Emancipatie gaat over gelijke rechten voor de vrouw ten opzichte van de man. Niqaabvrouwen kunnen andersom niet dezelfde morele principes opleggen of afdwingen. Wat leeft iemand met gezichtsbedekking uit? Wat iemand thuis of in haar kerk doet, moet iemand natuurlijk zelf weten. Welke ((a)seksuele) functie heeft een niqaab in een klas, ziekenhuis of buurtcentrum? Niet willen samenwerken met Westerse mannen? Waarom deze geloofssuprematie? Het is een paradox voor Nederland: de vrijheid van godsdienst botst met gelijke rechten voor mannen en vrouwen. Voor mij omgekeerde emancipatie: terug naar “af” en eigenlijk een mentale van “het heilige moeten” gevangenis in. Eentje van zwarte doeken, waar vrouwen zich afschermen, niet zo maar de publieke ruimte in kunnen, Moslimmannen in hun zogenaamde dominante positie bevestigen en zo ook vrouwen in de steek laat, die zich zonder die kledingkeuze vrij willen voelen. Ga je goddelijke gang, moet ik dan roepen, dat is nou Westerse godsdienstvrijheid! Voor mij geen teken van integratie in Nederland, maar segregatie. Niet eens met een niqaabverbod? Start een proces tegen de Staat, dat kan in Nederland! Precies zoals Gerard Reve destijds in 1966, die God beschreef als een ezel en vervolgens de liefde ermee bedreef. Gewonnen destijds. Wat me nogal stoort in het betoog is de eenzijdigheid van het niet willen aanpassen van Oosters naar Westers. Geen wederkerigheid. Wat als we Westers naar Oosters doen? Wat als een vrouw in bikini in Mekka zou willen lopen? Kan een schrijfster in een landelijk publiek krantenmedium in het Midden Oosten eenzelfde publiek pleidooi opvoeren om de niqaab af te schaffen? Of waarom niet alle consequenties van de niqaab een poosje meemaken? Een tijdje in Ar-Raqqah? Seks-slavinnen en zelfmoordenaars en productie van kinderen, de vrouw als broedmachine? Wat is dit voor brainwashing? Liever progressie a.u.b.. Film Suffragette kijken, als democratische aanrader. En ik ga wachten op Dolle Mina boerka-tijden, met Beauvoir borduursels “gij wordt niet als vrouw geboren maar tot vrouw gemaakt”; Mary Quant-style please!